

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 18 septembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, declarate de inculpatul

Russu Constantin XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 27.11.2017 – 18.09.2018,
instanța de apel: 29.10.2018 – 14.11.2018,
instanța de recurs: 04.03.2019 – 27.03.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 18 septembrie 2018, Russu Constantin a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 4 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei stabilite conform deciziei Curții de Apel Bălți din 31.01.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând *din ziua rămânerii definitive a sentinței*, cu includerea *duratei pedepsei executate parțial, în baza deciziei Curții de Apel Bălți din 31.01.2018, de la 08.12.2017 până la 31.01.2018.*

2. Instanța de fond a constatat că la 17 iunie 2017, aproximativ orele 23.00, inculpatul Russu C., împreună cu alte persoane, manifestând o lipsă de respect față de societate, în timp ce se aflau în preajma stației auto din s. Medeleni, r-nul Ungheni, în rezultatul unui certă dintre Viscun C. și Fortuna D. cu puțin timp mai înainte, au inițiat o ceartă și, ignorând regulile sociale de comportament în locurile publice, manifestând obrăznicie deosebită, intenționat i-au aplicat lui Fortuna D. lovituri cu pumnii și picioarele peste tot corpul. În continuare, Russu C. i-a aplicat o lovitură după cap cu o ștachetă de la gard, doborându-l la pământ și, din nou, i-au aplicat lovituri cu picioarele până când victima a rămas fără cunoștință.

În rezultatul acestor acțiuni, care au durat o perioadă considerabilă de timp, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 138 din 13.07.2017, Fortuna D. s-a ales cu vătămări corporale ușoare sub formă de traumatism cranio-cerebral închis cu comoție cerebrală, fractura oaselor piramidei nazale, echimoze și excoriații cauzate de acțiunea unui corp dur contondent, posibil prin loviri cu pumnii, picioarele sau cu obiecte dure contondente cu suprafață vulnerantă limitată, posibil cu rangă metalică sau ștachetă.

Instanța a reținut că, inculpatul a declarat că în jurul orelor 21.00-22.00, în timp ce mergea prin centrul satului, a auzit gălăgie și, apropiindu-se, a văzut că Fortuna D. se bătea cu fratele său Russu P., iar Viscun C. era jos la pământ. S-a apropiat pentru a-i desparte și atunci Fortuna D. l-a mușcat de ureche, apoi Russu P. și Viscun C. l-au luat la o parte. După aceasta a plecat acasă, iar Fortuna D. a rămas jos la pământ. El nu a avut careva obiecte dure în mână și nu a aplicat lovituri cu careva obiecte.

Totodată, vina lui se dovedește prin probele administrate, inclusiv declarațiile părții vătămate Fortuna D., care a confirmat că anume inculpatul l-a lovit cu o ștachetă de la gard, iar temeieri că partea vătămată ar face declarații mincinoase nu au fost constatate, acesta neavând careva motive de a învinui inculpatul de acțiuni pe care nu le-a săvârșit.

În același timp, declarațiile martorilor Viscun C. și Russu P. sunt irelevante, or, aceștia, fiind rudele inculpatului, au dat depoziții în favoarea acestuia care au fost, însă, combătute inclusiv prin raportul de expertiză judiciară nr. 138D din 13.07.2017, efectuat în privința lui Fortuna D., conform căruia traumele constatate au putut fi cauzate în timpul indicat și în circumstanțele indicate, prin acțiunea unui corp dur contondent, posibil prin lovire cu pumnii, picioarele sau alt obiect dur contondent cu suprafața vulnerantă limitată, posibil cu rangă metalică sau ștachetă și se califică ca vătămări corporale ușoare, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat este apreciată drept o metodă de apărare, îndreptată spre eschivarea de la răspunderea penală.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, ca huliganismul agravat, săvârșit cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, motivul căreia îl constituie lipsa de respect față de societate, se caracterizează negativ, fiind o persoană cu un comportament neadecvat anumitor situații, nu este căsătorit și nu este angajat în câmpul muncii, anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv pentru o

infracțiune similară, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, concluzionând că corectarea acestuia este posibilă prin izolare de societate.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și rejudecarea cauzei.

Apelantul a invocat că nu este vinovat, probele nu au fost apreciate în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, iar pedeapsa nu i-a fost individualizată în conformitate cu art. 76, 77, 61, 75 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond, cercetând probele administrate prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității, a stabilit corect situația de fapt și a dat faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare.

Or, vina inculpatului a fost pe deplin confirmată prin probe administrate, iar solicitarea acestuia privind achitarea pe motiv că el nu a comis fapta sau recalificarea acțiunilor, deoarece dânsul a participat la bătaie, dar nu a lovit partea vătămată și nu a avut careva obiecte este nefondată, poziția lui nefiind susținută prin probe pertinente și concludente.

Astfel, a fost constatat că inculpatul, împreună cu alte persoane, manifestând o lipsă de respect față de societate, în timp ce se aflau în preajma stației auto din s. Medeleni, r-nul Ungheni, în rezultatul unui cești între Viscun C. și Fortuna D. cu puțin timp mai înainte, au inițiat o ceartă și, ignorând regulile sociale de comportament în locurile publice și manifestând obrăznicie deosebită, intenționat i-au aplicat lui Fortuna D. lovituri cu pumnii și picioarele peste tot corpul. În continuare, Russu C. i-a aplicat o lovitură după cap cu o ștachetă de la gard, doborându-l pe Fortuna D. la pământ și, din nou, i-au aplicat ultimului lovituri cu picioarele până când victima a rămas fără cunoștință.

Circumstanțele date au fost confirmate prin declarațiile părții vătămate care a indicat că inculpatul avea o ștachetă de lemn, iar Russu A. avea o rangă metalică. Inculpatul l-a lovit de mai multe ori în regiunea capului, spatelui și a mâinii, după care îl întindeau ca să-l dea jos. A căzut jos și a simțit loviturile cu picioarele din partea tuturor. Când vorbea cu Carp V., a observat că inculpatul avea ștacheta în mâna stângă și l-a lovit cu dreapta, apoi a început să-i rupă maioul.

Declarațiile părții vătămate Fortuna D. au fost apreciate în coroborare cu concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 138 D din 13.07.2017, efectuat în privința acestuia, prin care s-a constatat traumatism cranio-cerebral închis cu comotie cerebrală, fractura oaselor piramide nazale, echimoze și excoriații, care au putut fi cauzate în timpul indicat și în circumstanțele indicate, prin acțiunea unui corp dur contondent, posibil prin lovire cu pumnii, picioarele sau alt obiect dur contondent cu suprafața vulnerantă limitată, posibil cu rangă metalică sau ștachetă și se califică ca vătămări corporale ușoare.

Totodată, declarațiile părții vătămate coroborează și cu ale martorului Ciric V., care a indicat că l-a văzut pe Fortuna D. peste drum de stație, era jos, plin de sânge. Când s-a apropiat, a văzut cum fugea Viscun C., Russu C., Russu A. și Russu V. A doua zi, partea vătămată avea echimoze pe față și i-a spus că l-a bătut familia Russu.

Careva obiecte în mâinile participanților la conflict nu a văzut, însă a doua zi la locul incidentului a văzut o ștachetă de la gard.

Declarațiile martorilor Carp V. și Russu P., care au susținut că inculpatul nu l-a bătut pe Fortuna D. și nu avea ștachetă în mână, nu dovedesc nevinovăția inculpatului, or, aceștia sunt rudele inculpatului, deci, sunt persoane cointeresate și au făcut declarații în favoarea inculpatului.

În același timp, prin sentința Judecătorei Ungheni din 22.11.2017, inculpații Viscun C. și Russu P. au fost condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă.

Astfel, afirmațiile inculpatului că vătămrile corporale au fost cauzate de către Russu P. și Russu A. nu sunt întemeiate, aceștia fiind condamnați pentru comiterea infracțiunii de huliganism, pentru acțiuni intenționate care au încălcat grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, de două și mai multe persoane.

Mai mult, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 138 din 13.07.2017, vătămrile corporale ușoare stabilite la partea vătămată au fost cauzate prin acțiunea unui corp dur contondent, posibil prin lovire cu pumnii, picioarele sau alt obiect dur contondent cu suprafața vulnerantă limitată, posibil cu rangă metalică sau ștachetă, iar probele administrate confirmă că inculpatul Russu C. i-a aplicat părții vătămate o lovitură după cap cu o ștachetă de la gard, doborându-l la pământ.

Prin urmare, cererea inculpatului privind reîncadrarea acțiunilor în baza art. 287 alin. (1) Cod penal este nefondată, or probele administrate, apreciate prin prisma art. 101 alin. (1) Cod procedură penală, demonstrează cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracțiunea de huliganism agravat, prevăzută la art. 287 alin. (3) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, prima instanță just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform cărora la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

5. La 11.01.2019, inculpatul a declarat recurs ordinar, în care indică că nu este de acord cu termenul pedepsei aplicate.

Recurentul a menționat că organul de urmărire penală, procurorul și instanțele nu au luat în considerare art. 76, 77 Cod penal.

Totodată, declarațiile părții vătămate sunt contradictorii, pe caz fiind admise încălcări.

5.1. Prin încheierea Președintelui interimar al Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 16 ianuarie 2019, recursul a fost restituit recurentului, pentru înlăturarea neajunsurilor, în termen de 30 zile.

S-a reținut că în recursul declarat nu se conțin datele specificate în art. 430 pct. 1), 3), 4), 5), 6) Cod de procedură penală – denumirea instanței la care se depune recursul; denumirea instanței care a pronunțat sentința, data pronunțării sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței, indicarea persoanei care a declarat apel și motivele invocate în apel, denumirea instanței care a adoptat decizia în apel, data

pronunțării deciziei de apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată, formularea propunerilor privind hotărârea solicitată (*vol. II, f.d. 58-59*).

5.2. La 19 februarie 2019, inculpatul a declarat al doilea recurs ordinar, în care a indicat că părțile implicate în conflict și-au recunoscut vina, iar el, auzind gălăgie, a intervenit pentru a-i liniști pe cei care se băteau. Nu a avut intenția de lovi pe cineva, fapt ce se confirmă și prin declarațiile martorilor oculari.

Acuzarea nu a prezentat probe, încălcând art. 101 CPP.

Termenul arestului preventiv urmează a fi calculat conform art. 385 al. 5, fiindu-i încălcate drepturile garantate de art. 3 CEDO, și anume numărul mare de persoane în celulele în care se află.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul inculpatului, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5., 5.2. din decizie*).

Mai mult, prin încheierea Președintelui interimar al Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 16 ianuarie 2019, primul recursul a fost restituit inculpatului, fiindu-i oferit un termen de 30 zile pentru înlăturarea neajunsurilor specificate (*pct. 5.1. din decizie*).

Însă, ultimul nu a executat indicațiile din încheierea nominalizată, al doilea recurs fiind afectat de aceleași neajunsuri (*pct. 5.2. din decizie*).

Potrivit art. 431 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, dacă recurentul nu înlătură neajunsurile, cererea de recurs se consideră nedepusă.

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile nominalizate nu întrunesc condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 429 și 430.

Prin urmare, odată ce nu îndeplinesc cerințele legale de conținut, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarat de inculpatul Russu Constantin XXXXX împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 18 septembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, pe motiv că nu îndeplinesc cerințele legale de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 aprilie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun